

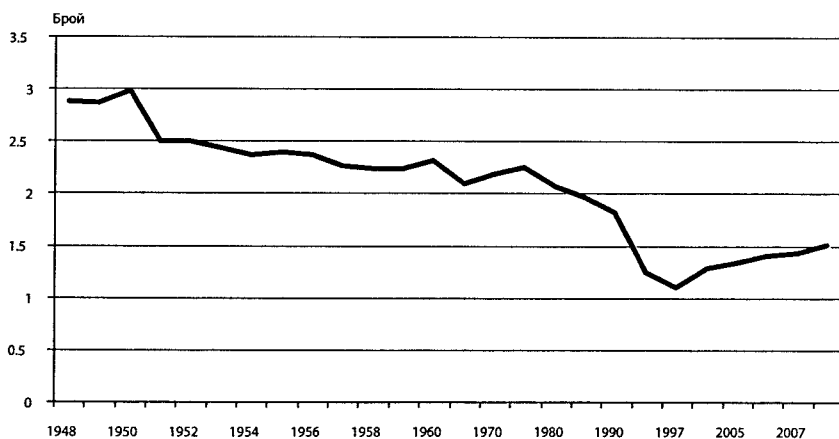
В самото начало на миналия век една жена е раждала средно почти седем деца. Високата раждаемост е предопределена както от икономически причини - необходимост от работна сила за обработване на земята, така и от високата детска смъртност. Последната през двадесетте години е от порядъка на 200%, което означава че всяко пето дете е умирало. При анализа на данните за периода 1912 - 1920 г. следва да се има предвид, че това са години на войни с тежки последици за нашата страна, което се отразява и върху репродуктивното поведение на българското население. Достигнатата висока стойност - 7.62 деца през 1919 - 1922 г., следва да се оценява с определени резерви поради начина на нейното изчисляване. Тя не се отнася за конкретна година, а е представителна величина за четиригодишен период. Казаното важи и за следващите стойности

в табл. 1. Независимо от направеното уточнение главното в случая е, че е налице трайна тенденция на намаление на равнището на плодовитост на жените в нашата страна през период с продължителност над сто години.

Динамика на равнището на плодовитост на жените в Р България

От съществено значение за анализа е, че за шестдесетгодишния период от 1948 до 2008 г. размерът на общия тотален коефициент е намалял над два пъти. На основата на данните в табл. 2 могат да се обособят два подпериода - първи, от 1948 до 1997 г., и втори - от 1997 до 2008 година. През първия подпериод се проявява тенденция на трайно понижаване на равнището на плодовитост, за да се достигне стойност от 1.09 деца през 1997 година. В рамките на този подпериод

Фиг. 1. Тотален коефициент за плодовитост на жените в Р България през периода 1948 - 2008 година²

² При построяване на диаграмата са използвани данните от табл. 2, като не е отчетен фактът, че временните поделения не са през равни периоди от време